

DUHOVNA POMOČ

Ko se nam stvari v življenju podirajo, takrat bi naredili vse, da najdemo določene rešitve, ki nas bi popeljale iz težav. Najprej so vsi drugi krivi za naše težave, ko pa nehamo dvomiti o naši krivdi, se že postavljamo na pot resnice. Velikokrat se nismo znali postaviti zase, smo dopuščali drugim da usmerjajo naše življenje, ki je potem šlo v povsem napačno smer...

Nato se trudimo, spreminjamo, nekateri molijo, se obračajo na Boga, nekateri meditirajo, nekateri postanejo nemočni in se smilijo samemu sebi... In marsikdo pričakuje takojšno pomoč in izhod iz trenutne situacije. A moramo se zavedati, da ko se nam življenje sesuva, to ni od včeraj, ampak posledica vseh naših napak leta in leta nazaj, gradnji na napačnih ali trhlih temeljih...

Šele ko uvidimo da v parih dneh ne bomo rešili ničesar, se lahko počasi začnemo obračati vase, v sebi in svojih preteklih napakah, poiščemo krivca za nastalo situacijo. Tako se bomo počasi spet začeli sestavljati po delčkih, tokrat na pravih in trdnih temeljih, na resnici in ljubezni. Vse kar ustvarjamo sedaj, v tem trenutku, ki edini obstaja, se bo poznalo v naši prihodnosti. Zato je ta trenutek tako pomemben.

Torej sproti reševati probleme, ne čakati da se naberejo, to vemo vsi, a na žalost to velikokrat pozabimo in čakamo da bo kdo namesto nas uredil naše težave, a to ne obstaja, saj prej ali slej ostanemo sami.

Sami ustvarjamo svoje življenje, sami se moramo naučiti nositi posledice in odgovornost za vsa naša dejanja, tako pravilna, kot napačna.

Ko se nekdo v trenutkih krize, ko se nam življenje začne podirati, začne obračati na duhovni svet, na duhovno pomoč, na angele... mogoče v začetku pričakuje takojšno pomoč, rešitev svojih težav. A ker takojšnjih rešitev ne more biti, marsikdo izgublja zaupanje. Kako pa duhovna pomoč sploh deluje?

Približno tako, kot dobra mama vzgaja svojega otroka. Ravno tako nas naša duhovna pomoč, ki je vsakemu dana oz. namenjena, usmerja skozi življenje, tako skozi slabe, kot dobre situacije, skozi preizkušnje, da lahko dokažemo svojo zrelost... V glavnem pa vedno tako, da sami pridemo do določenih spoznanj, izkušenj... Na osnovi le teh, se potem v življenju lahko pravilno odločamo, se naučimo nositi odgovornost in posledice trenutne situacije...

Duhova pomoč se ne more odločati namesto nas ali nam svetovati v trenutkih pomembnih odločitev, saj je naše življenje naše in če bi se nekdo drug odločal namesto nas, potem to ni več naše življenje, ampak življenje nekoga drugega... kar pa je v nasprotju z duhovnimi zakoni, zato je proces duhovne pomoči, še pri tako duhovno razvitih ljudeh, vedno zasnovana tako, da nas duhovna pomoč usmerja in podpira, odločitve in preizkušnje pa ustvarjamo sami.

Sandi